

N'ALI

LA REVISTA DE LA COMARCA DE PONENT

Any IV nº 32

Abril 1989

TERCER ANIVERSARI

Apt. 79 07150 ANDRATX

RESTAURANTE

Es Special

CARRETERA PUERTO DE ANDRAITX
TEL. 67 30 12

TUCASA

TODO PARA LA CASA, S. A.

C/. Galicia, 27 - Teléfonos 67 13 03 - 67 28 13
07150 ANDRAITX

materiales construcción

SNACK - BAR

GALICIA

ESPECIALIDAD
EN MARISCOS
Y PULPO A LA GALLEGA

TAPAS VARIADAS

Isaac Parol, 37
Tel. 67 27 05

Puerto de Andraitx
(Mallorca)

CAFETERIA SNACK - BAR

Quijote

CAMP DE MAR - MALLORCA

AUTOS MORAGUES

RENT A CAR

C/. España, 7
Telf. 67 20 09

PTQ. ANDRAITX

(MALLORCA)

N'ALÍ

LA REVISTA DE LA COMARCA DE PONENT
Apartat de correus 79.
07150 ANDRATX

Editen:

Coordinadora Parroquial
de Joves d'Andratx
Centre Cultural de
S'Arracó

Director: Joan Perelló
i Sansó

Redactor en Cap: Gaspar
Pujol i Flexas

REDACCIÓ

Joana Alemany i Mir,
Antoni Ensenyat i
Ferrà, Biel Ensenyat
i Pujol, Francesc
Femenias i Calafat,
Pere Flexas i Flexas,
Margalida Ferrà i
Ensenyat, Gabriel
Jofre i Mir, Miquel
Tur i Enseñat, Maria
Magdalena Pons, Miquel
Amengual i Saurina.

GERENT

Vicenç Flexas i Alemany

FOTOS

Michel'S, Tosafu.

Impressió:

Impremta BRINS
Ciutat

D.L. P.M. 295/1986

EDITORIAL

Tres anys de vida de qualsevol entitat és temps més que suficient per a poder-ne fer un balanç.

Quan sortirem al carrer per primera vegada no mancaren entre la gent els dubtes i l'escepticisme sobre la viabilitat del nostre projecte. I no, certament, sense motiu, perquè tots sabem que per dissort al nostre poble qualsevol activitat de caire una mica cultural no sol durar gaire. A això calia afegir-hi la nostra ferma voluntat de fer una revista majoritàriament escrita en català, cosa que, per increïble que paresqui, encara provocà qualche recel, sobretot, cal dir-ho, entre els mateixos catalano-parlants. Tampoc no mancaren les suspicàcies entorn a què hi havia darrera -si ho voleu més clar, al servei de quin partit polític estàvem-. Al cap de tres anys pensam que tots aquests dubtes s'hauran esvaït: amb els seus errors i encerts -que de tot hem tengut- N'ALÍ continua, i ho fa en català i amb plena independència.

I això ho farem durant molts d'anys.

N'ALÍ

(Editorial de la Premsa Forana)

Fa ja uns anys diversos grups i organitzacions de caire ecologista varen dur a terme una campanya de sensibilització de l'opinió pública i, al mateix temps, una batalla legal a fins i efectes d'aconseguir que Sa Dragonera no fos urbanitzada. La incomprensió i el desinterés de l'Administració i el desinterés general versus la defensa del nostre patrimoni mediambiental foren vençuts per la tenacitat dels qui tenien la raó del seu costat. La raó legal se'ls donaria també amb el temps. Avui, patrimoni del Consell Insular de Mallorca, o, la mateixa cosa, patrimoni de tots els mallorquins, Sa Dragonera resta per a sempre lliure de la possibilitat de ser alterada i destruïda per l'ambició i en profit d'uns pocs.

A l'altre extrem de l'illa, un petit arxipièlag, Cabrera, està en aquests moments pendent d'importants decisions polítiques que hauran de determinar el seu futur; unes decisions que no pareixen fàcils, donat que s'estan debatent distints graus de protecció i no es pot tenir encara la certesa que les decisions que es prendran resultin les més adequades i convenients. Encara que la història de Cabrera és molt diferent a la de Sa Dragonera.

Afectada per a fins militars l'illa ha romàs vigilada i protegida per un petit destacament que, és ben cert, no ha alterat substancialment el medi ambient. Per contra ha hagut de suportar unes maniobres militars que fa temps són fortament rebutjades. Així i tot no ha planejat sobre l'illa el fantasma de la urbanització i resta pràcticament intacta essent l'últim reducte d'aquesta natura que ens queda.

Com s'ha de fer per a protegir Cabrera en el futur?

Aquest n'és el gran debat.

El Govern de Madrid pretén que Cabrera quedi en mans de l'Exèrcit, continuant unes maniobres militars encara que renunciant a l'ús del foc real. En aquest sentit està arrossegant a un ximple PSOE, en contra d'anteriors posicionaments, i a un feble Govern Autònom que, a canvi de no se sap molt bé quina casta de contrapartides, pareix disposat a donar el seu placet als desitjos d'un distant i poc sensible poder central. Al marge d'aquestes intencions hi ha una Proposició de Llei Orgànica al Congrés dels Diputats, aprovada per unanimitat pel Parlament de Balears, que pretén que Cabrera sigui en el futur Parc Nacional Marítimo-terrestre i Reserva Integral, el més alt grau de protecció que es pot aconseguir per una àrea natural sota control i administració de l'Estat. Però aquest assumpte fins i tot abans de ser debatut pareix que no arribarà a bon terme. Restaria encara una tercera possibilitat, com és declarar Cabrera Parc Natural per la Comunitat Autònoma, encara que no pareix que s'empri aquesta via legislativa.

El Parlament de Balears és sobirà i competent per a prendre decisions que afecten la integritat del seu territori i el Parlament nacional hauria de respectar-les escrupolosament. Seria de desitjar per tant, ara que encara som a temps d'evitar un atropell a la sobirania popular de les illes, que l'acció política dels partits amb representació parlamentària a Balears i a Madrid foren conseqüents amb el seus propis actes i del Parlament de l'Estat emanara la desitjable declaració de Parc Nacional per a Cabrera. Altres decisions foren un frau i a la vegada un desbarat imperdonable.

Cabrera, com abans Sa Dragonera, s'ha de veure lliure per a sempre de la degradació i la destrucció.

TERCER ANIVERSARI

Una notícia per a nosaltres important és que aquest mes s'acompleixen els tres anys des de que N'ALÍ surt. Dia 23 d'abril de 1.986 sortí el número 1. Amb aquest arribam al número 32. Aquest número, sinó pel seu contingut, és extraordinari pel seu significat. Tres anys de feina, tres anys de cercar comunicar-se amb el poble i comunicar al poble lo que es considera important, tres anys de testimoniatge i recepció: Andratx, S'Arracó i també el Port.

La Revista ha passat per diverses etapes: una primera "multicopiada", després l'impremta Offset. Hi ha hagut canvi de director, hi ha hagut col.laboradors que des del principi no han deixat de ser-hi, altres han anat i han vingut, entre tots fem la Revista.

PRESENTACIÓ D'UN LLIBRE

Com ja diguerem el mes passat el 30 d'aquest mes, i durant un sopar al Restaurant Coll d'es Pi, organitzat per la Peña Bar CA'L TIO, tindrà lloc la presentació del Llibre de Gabriel Jofre Mir "25 años de la historia del C.D. Andratx". Desitjam que sigui un èxit la festa i la difusió del llibre.

EXCURSIONS

Aquest mes d'abril haurà estat un mes d'excursions a Andratx. Endemés de la que cada mes, i amb assiduitat i constància ha organitzat el grup "Lluc a peu", que aquesta temporada han recorregut a peu tots els cims i pujols del nostre entorn, aquest mes n'hi ha hagut una, organitzada per "Sa Nostra" el dia 7, i que tingué una massiva concurrència, i una altra organitzada per la Parròquia pel dia 23 i que a l'hora de redactar aquesta crònica s'està preparant i que pareix que també tindrà bona concurrència.

FESTES DE SANT PERE

Encara que no sien fins pel mes de juny, ja són notícia perquè ja se'n parla i sobre tot, i aquesta és la notícia, perquè enguany l'Ajuntament ha cridat a col.laborar en la preparació i realització de les mateixes a totes les entitats culturals i deportives del poble. De moment i per lo que sabem ja són deset les entitats que han respost. És d'esperar que enguany les Festes de Sant Pere siguin millors i sobre tot més participades.

Volem dir que lo important en unes festes populars, més que la qualitat dels espectacles o atraccions que es montin, és que sien fetes pel poble i per al poble.

LLUITA CONTRA EL CÀNCER

Com ja havíem adelantat el mes passat, la Junta de l'Associació de la Lluita contra el Càncer de S'Arracó celebrà el darrer 8 d'abril una torrada a la plaça Weyler, on s'hi arreplegaren molts d'arraconers i gent de fora que gaudiren d'un parell d'hores d'esplai i d'animació servida per unes actuacions de nins i nines del poble que interpretaren diverses actuacions, distraent els majors que, mentrestant seguien menjant i bevent de dret en dret; també es sortejaren uns quants obsequis entre els assistents. La vetlada acomplí el seu objectiu, amb la recaudació d'un 170.000 ptes., que serviran per tan bona causa, encara que no s'arribà a la xifra de l'any anterior. Tal vegada les 20'30 hores constrenyí la gent major que tem el fred i la roadeta d'aquests mesos que, encara que hàgem començat la primavera i així és durant el dia, els vespres encara refresquen fort.

POU D'EN DAMES

Amb el bon temps sembla que la gent tengui com a més feneria i ganes de posar les coses a punt i això ha succeït amb el Pou d'En Dames de S'Arracó, que la Brigada Municipal li ha fet la rentada de cara ben necessària i ara esperen que s'acabi la tasca amb l'adob de la bomba i així es posi altra volta en funcionament i així cu-

brir les necessitats que de vegades tenen els visitants que acampen i han d'anar a cercar aigua per les foranes. L'embelliment i la posta en marxa es podrien fer extensius al Pou de Ca Na Rosa i s'hauria fet la feina completa.

EL PANCARITAT

El Dilluns de Pasqua es celebrà el tradicional Pancaritat a la Torre de Sant Elm amb l'assistència de molta gent, encara que no tanta com l'any passat. Enguany la Missa fou concelebrada a les 11 pels nous capellans d'Andratx i S'Arracó i el Rd. Joan Enseñat de S'Arracó. Seguidament, acompanyats per la Banda de Música d'Esporles -que ja havia fet un cercaviles una horeta abans- es ballaren boleros i jotes fins a migdia i qui no volgué ballar disfrutà del panorama o del reencontre amb els qui hi assisteixen d'any en any. Enguany hi mancà el glosat de cada any. Es va notar que els arraconers ja no davallan a peu com abans, en canvi els andritxols són més, i això que és el doble de camí. També es notà a faltar la manca d'activitats per a la gent jove que no li deu agradar massa la petanca -encara que el torneig estava molt concorregut - ni els jocs que tengueren lloc a la platja l'horabaixa, i fa que s'entretenguin a la seva

manera, és a dir, donant gas a les motos que condueixen i que omplen de fum i renou a la gent que vol gaudir del dia asseguts, xerrant o mirant gent passar.

SES NOSTRES COSES

A Andratx i a Calvià,
ses arengades són fresques.
Molt m'agraden ses ventresques
per jo poder-ne menjar.

A Andratx paumes i estores,
a Sóller covos, paners,
i a Valldemossa, senyores
molta pompa i pocs doblers.

Dues gloses que mos parlen d'Andratx. I ara vet aquí una altra que parla d'una verdura molt tradicional i estimada pels pagesos i que n'era la base dels menjars a les possessions i a moltes cases pageses:

En vint dies vaig menjar
seixanta vegades faves.
Es dematí de trempades,
es migdia de cuinades,
i es vespre de recaufades,
això era per mudar.

Noltros no volem que pegueu una panxada tan feresta de faves, com li passà al de la glosa, que per lo que podem col·legir, en va quedà tip, emperò, ara que n'és el temps, aprofitau d'espessar-vos les ganés amb aquesta antiga recepta de GREIXERA, que les combina amb carn.

GREIXERA

"Compondràs la carn feta tayades dins una graxonera. Hey compondràs a sostres tota casta de porch y seba molta, tota casta d'espices u fruytes corrents, sobretot faves y ciurons tenres, pesols, moraduix, aubercochs verts y cireres verdes, y composta hey

posaràs aygo freda que no la tap. Heu desaràs coure ab poch foch y si tens forn calent l'hey posaràs perquè s'acab d'axugar el such y també perquè prenga color. Cuyt hey posaràs canyella."

LO COC DE S'ARRACÓ

L'ERMITA DE SON ORLANDIS

És notícia aquests dies perquè TVE n'ha donat un reportatge dins el programa "Ermites i Santuaris", que fa els dimarts a les 13'30 hores, i perquè quan s'acosta el mes de maig hi ha tradició de pujar-hi. Endemés es prepara un festa allà dalt pel primer diumenge de maig. Aquí teniu uns versos que li dedicà el nostre D. Massià Flexas, i fotocòpies de lo que es feu l'any 1.935:

O Reina del Sant Rosari,
Mare nostra provident,
Des d'aquest lloc solitari
Mirau-nos sempre clement.

RESTAURANTE PIZZERIA LA PIAZZETA

Especialidad en
PIZZAS
PASTAS
y CARNES

PTO. ANDRAITX — TEL. 67 27 00

Resón Los Ceranos

Avenida Mateo Bosch, 4 - Tel. _____
Puerto de Andraitx

TELE-CONTROL

ELECTRODOMESTICOS
REPARACION Y VENTA
DE TELEVISORES

Gabriel Pujol Barceló

Matos Flexas, 3 - Tel. 67 16 41

ANDRAITX

PANADERIA - PASTELERIA
CAFETERIA - HELADERIA

AVDA. MATEO BOSCH, 10

TEL. 67 10 04

AUTOMOBES

CONCESIONARIO OFICIAL

TALLERES

Esceller 8. Alemany, 8
Tel. 67 10 78

VENTAS

Aragón, 2
Tel. 67 39 06

07150 ANDRAITX

L'Ermita del Rosari

Dalt el puig de Son Orlandis, coronat
de la torre d'un molí ja desermat,
La Verge d'el rosari soberana
lia escullit de son tronó la peana.

La Verge Santa aprécia les altures,
de la seva excelssitud belles figures:
ama els penyals besats dels primers raigs d'el sol,
refrescats p'el aléus més fiús del oratjol,
emboicallats a l'hiverna per le neu pura,
enmentellats de verdor que tót l'any dura.

Pügem lu an aquell puig tot coronat
de la torre d'un molí ja desermat:
perque allá e-li fe estatge Nostra Mare
i per aixó es ca-nostra ja desd' are.

Si es aspre i fatigosa la pujada
es més bona i saborosa l' arribada.

Gran festa y romiatje al "Roseret" (Puig de Son Orlandis)

El diumenge prop-venent, 7 de Juniol de 1935, ab motiu de la sortida de l'església parroquial y pujada de l'antiquíssima figura de la MARE DE DEU DELS SALTIRIS a l'ermita que, per son difinitiu estatje, s'es féta en aquell lloch tan delitós y propér de la vila, se celebrarán actes molt solemnes, segons aqueix orde: A les deu y mitja: ofici de tres, ab sermó a carrech de Mossen Jeroni Pons, Vicari de Sóller. A les quatre y mitja SALVE y partida de la Mare de Deu, acompanyada del clero, poble y banda de música; cantants: pel camí una part del Rosari y goigs a Nostra Senyora. Arribats allá dalt, bendició del nou oratori, posada de la santa figura en el seu lloch, Vesprés solemnes, sermó, BESAMANS a Mariá Santíssima, un ballet regional-popular y retorn a la vila.

Se convidá a tothóm a pendre part en tal acontexament religiós. Dijous, divenes y dissapte, de vetllada, a les nou y mitja, hi haurá ensays a la plassa de l'església, esperant que serán molts els qui comparexerán.

*A l'ermita aném enguany
àcompanyant nostra Mare
per tornarhi deshiare
a veure la seua care,
bella rosa de tot l'any*

A. M. D. G.

Això era l'any 1.935. Enguany si Déu vol hi tornarem:

DIUMENGE, 7 DE MAIG DE 1.989

A les 9 del matí: Pujada al Puig

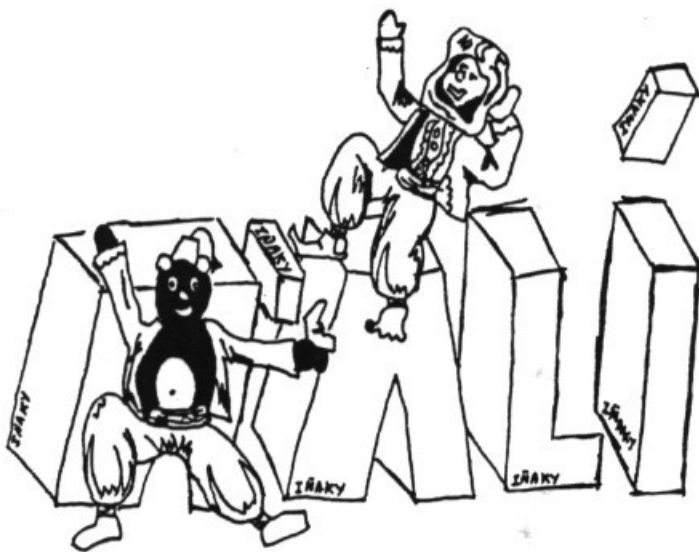
A les 11: Celebració de la Missa a l'Ermita

A continuació: Balls i festa

Dinar de fraternitat

Tots hi estau convidats

La Mare de Déu i Son Orlandis ens esperen

A L'AGUAIT

Inter-Nirvis, grup d'una gran activitat deportiva

Pasqua: Processó de l'Encontre

Aprofitant l'avinentesa que ens donava la publicació d'aquest número extra (tercer aniversari) i el fet d'haver trobat entre papers d'arxiu aquestes fulles que veren la llum als anys 40 i que sortiren al setmanari *Andraitx*, les insertam aquí perquè ajudin a conèixer un poc al Pare Pascual, un dels personatges importants de la nostra història. Les fulles que insertam ens parlen d'ell; per a remarcar la seva relevància només cal dir que se'l considera el "lulista" més important del seu temps, i Ramón Lluïl es considerat el "fill major de nostra raça" mallorquina.

Relación abreviada de la vida de Fray Antonio Raimundo Pascual

Nació en la villa de Andraitx el 2 de septiembre de 1708 y murió el 22 de febrero de 1791 a los 83 años de edad en la casa posada de Palma de la Orden del Cister.

Sus padres Francisco y Catalina, no tenían recursos y pensaban dedicarle al trabajo de la tierra; pero el Rector de la Parroquia que tuvo ocasión de apreciar el precoz talento de Antonio Raimundo Pascual le costeó los primeros estudios y le envió a Palma para que se dedicase a las Letras. A los 17 años ganó una beca en el Colegio de la Sapiencia, llegando a ser nombrado Rector del mismo. A los 23 años ingresó en la Orden del Cister.

Hay que desmentir que el Padre Pascual fuese protegido por el boticario del pueblo, porque en su tiempo no había en Andraitx boticario. Si dedicado a las Letras ingresó en Religión, no debe extrañarse ya que todavía en el siglo XVIII, clérigo era sinónimo de ilustrado, pues que a excepción de la carrera de Leyes, pocos seglares se dedicaban a los estudios, en la mayor parte de las tierras españolas.

Una vez en el Monasterio de la REAL de Palma, el Abad le comisionó para que escribiese una breve historia del Monasterio, en latín, la que continuada en castellano por el propio autor, después de traducido a este idioma la anterior fué seguida por otros religiosos hasta 1835.

En la Real y en Palma comenzó el Pdre Pascual a tener fama por su ingenio extraordinario y su amor a la investigación y al estudio, fama que quedó bien justificada, ya que con sus vastos conocimientos ganó, después de oposiciones realizadas para el caso, la cátedra de Filosofía Luliana en la Universidad de Mallorca y después ganó la de Teología que era el mayor galardón a que entonces podía aspirar un Profesor. Explicó su cátedra más de 50 años sin faltar a clase un solo día, salvo cuando se ausentaba de Mallorca.

En Maguncia, el célebre catedrático alemán Salzinger fundó la universalmente conocida Escuela Lulista. Muy joven aun, y bajo la dirección de Salzinger, el Padre Pascual estudió el Arte Luliano. Su permanencia en dicha ciudad aermana dió óptimos frutos. Lo demuestran las célebres «Vindiciae Lulianae» escritas en latín, la lengua culta de la época, en cuatro grandes tomos, publicados en la ciudad francesa de Aviñón, lo que sí determina el carácter cosmopolita del Pdre. Pascual, sobre el descubrimiento de la aguja náutica, y el origen del sistema caperciano, todo ello relacionado con las obras de Lull.

En 1750, cuando tenía 42 años, fué a Madrid para acudir ante S. M. el Rey. El motivo era para que se dirimiera el asunto del culto y doctrina de Ramón Lull que ataca-

ban los tomistas representados por varios dominicos que también representaban cátedra en la misma Universidad.

La Corte quedó admirada del talento y preclara inteligencia de Pascual y ello le valió que fuera nombrado académico de la Historia, no sin presentar antes una disertación sobre la enseñanza pública en Mallorca, datos sobre su literatura, planos de Baleares, incluso de Cabrera. Regresó triunfante de su ardua comisión, pues además de sus triunfos personales, logró el apaciguamiento de la Universidad, aun privando de su cátedra a los dominicos y el Rey Fernando VI, de tan buena memoria, le nombró socio de mérito de la Real Sociedad «Amigos del País», fundada por el primer Borbón y siempre predilecta de sus sucesores.

Pero el éxito principal, sacado de su estancia en la Corte, está en sus relaciones con el inmortal Jerónimo Feijóo, cuyo nombre corría en toda Europa de boca en boca. Se conocieron personalmente. Tu vieron varias conferencias por unos juicios que Feijóo había emitido sobre la doctrina luliana en una de sus «Cartas eruditas» que eran leídas en todo el occidente europeo. Antes de conocer a Feijóo ya le había refutado en su «Exámen de la crisis». Pero las conversaciones con Feijóo dieron el resultado de que este rectificase y en una de sus «cartas eruditas» hiciese un encendido elogio de nuestro paisano.

Al año siguiente del nombramiento real, los monjes creyendo que reunía las cualidades de un verdadero Prelado, lo eligieron

Abad y su fama dio lugar a que la Congregación de Aragón y Navarra le nombrase dos veces Definidor y Secretario General y en 1768 fué elegido de nuevo Abad.

Antes de cumplir, pues, los 50 años, era Abad de la Real con categoría de Obispo, Definidor de la Orden de Aragón y Navarra, miembro de la Real Academia de la Historia. Profesor de Teología de la Universidad de Mallorca e incansable escritor en obras literarias, especialmente sobre cosas lulianas. Y dicen los biógrafos que no descuidó ninguna de sus obligaciones, incluso incluso a los actos de coro del Monasterio. Escribió más de 30 obras, la mayor parte lulistas y sobre el célebre Bernardo de Claraval.

Su carácter era severo, rígido, y se hacía respetar y aun temer de todos. Rehuía el trato mundano; pero con ser tan amante del retiro no lograba sino que lo buscasen con la mayor solicitud quienes necesitaban buen consejo. Entre los visitantes no faltaban los andritxoles, que no dudaban en pedir consejo a su paisano, sabedore de que hablaba con franqueza, con talento y sin eufemismos, y se aconsejaban aun a riesgo de afrontar sus graves admoniciones. El Padre Pascual, por otra parte, no dejó de visitar su pueblo nativo y fué impulsor insuperable del culto al Beato Ramón que defendió del antilulismo.

El cadáver del egregio Andritxol fué enterrado bajo las gradas del altar mayor de la iglesia de su Monasterio, en cuya losa el humanista Antonio Llodrá escribió en latín elocuente epitafio que resume el talento, la obra y la tarea preclara de la vida del Padre Antonio Raimundo Pascual.

El Pare Pascual té un carrer dedicat dins el nostre poble d'Andratx i a la plaça de l'Església hi ha un monument, també dedicat a la seva memòria, monument que abans estava abaix de la costa. Fou construït l'any 1.952.

La inscripció del monument diu així:

A FRAY ANTONIO RAIMUNDO PASCUAL

1708-1791

CONTROLES DE ALCOHOLEMIA

Este artículo viene motivado, porque en este último mes se han llevado a cabo, por la Policía Local de Andratx, varios controles preventivos de alcoholemia; controles que han levantado polémica dentro de nuestra población y han sido tema de muchas tertulias.

Se ha oído de todo, a favor y en contra, pero los que más han dejado oír su voz han sido los que criticaban este tipo de acción por parte de la policía, e incluso pedían una justificación ante lo "denigrante" que supone que te paren y te hagan soplar en un "aparato".

Desgraciadamente, hace pocos días en nuestras calles, hemos encontrado justificación a estos controles, con lamentables accidentes que, como los que se producen en todas las carreteras españolas, el culpable es el "cubata sabatino" o la "cerveza con el amiguete". El principio de la seguridad del tráfico constituye, en definitiva, el móvil fundamental de la intervención policial, y sin olvidar los aspectos represivos de inevitable consideración (multas, etc.) se incide muy especialmente en operaciones de carácter preventivo, los famosos controles.

En estos controles se da mayor relevancia a la formación de actitudes y se trata de crear un clima propicio para que al menos se tome conciencia del problema de seguridad que constituye para

todos el conductor "borrachín" y evitar el rechazo social hacia la disciplina que hace que un policía deuncie a un conductor de un coche por ir, como se dice por la calle, "cargado".

Se pretende con ello, ya no sancionar, sino concienciar a cualquier conductor de un vehículo para que limite la cantidad de alcohol cuando sabe que tiene que conducir o, en último término, se abstenga de conducir en tal estado, demostrando así su gran sentido de la reponsabilidad y el beneficioso ejemplo de su conducta que evita una infracción grave o un accidente.

Para saber más sobre el tema nos pusimos en contacto con la policía local, que nos facilitó toda clase de facilidades pues está muy preocupada con el aumento de consumo de alcohol por parte de los conductores. Se nos facilitó la normativa vigente y los derechos y deberes del conductor, en todo lo referente a la alcoholemia. Resumimos aquí lo que creí más importante:

- Podrán ser sometidos a la prueba de detección de alcohol todos los usuarios de la vía pública implicados en un accidente, todo conductor que muestre síntomas de embriaguez o todo aquel que se lo requiera un agente de autoridad dentro de un control preventivo.
- Las pruebas obligatorias serán

mediante aparatos de detección superior al permitido se está cometiendo un DELITO, con todo lo que ello conlleva.

- El resultado es positivo si indica 0'8 gramos de alcohol en sangre por mil centímetros cúbicos.

- Que si se da positivo en la primera tiene derecho a una segunda, pasados diez minutos, y a una contrastación mediante una extracción de sangre.

- De comprobarse que el grado es

Por tanto, mentalizémonos, seamos responsables y no olvidemos aquello de: "SI BEBES NO CONDUZCAS"

Hata la próxima. Les espero en el

LATIDO DE LA CALLE

LA VEU DE L'ESCOLA

Contam aquest mes amb una nova col.laboració, que ens ve de l'Escola Nacional, col.legi "Es Vinyet". Col.laboració que esperam que conti-nui. Aquí tenim una poesia d'una alumna d'octau:

MI DESEO

Si pudiéramos los seres humanos
 tan sólo un momento recapacitar
 y dejar de lado el orgullo,
 la envidia,
 el poder
 y todo lo demás.
 Sería tan hermoso
 volver a empezar.
 Hacer de este mundo un mundo de hermanos
 donde todos juntos
 vivamos en paz,
 donde ya no existan
 ni guerras, ni hambre
 y reine entre todos la felicidad.
 Nunca más Malvinas,
 Corea o Vietnam.
 Esta es mi esperanza,
 este es mi deseo
 ya se acerca el día
 en que los niños del mundo
 lo conseguirán

LAURA MENENDEZ

VIATGE A GALÍCIA

Eren les 6'30 de la matinada del dissabte, onze de març, i els alumnes de 8º d'E.G.B. del col·legi "Es Vinyet" d'Andratx, començàvem l'aventura del viatge d'estudis a Galícia. Erem 4 professors i 50 alumnes. Una vegada a Santiago de Compostela un autocar ens esperava per a dur-nos a Sanxenxo (Pontevedra), a l'hotel.

Arribàrem prest i haguèrem d'anar a donar una volta per la platja de Sanxenxo, perquè a l'hotel ens esperaven més tard. Allà molts arreplegàvem copinyes i musclos que estaven aferrats a les roques.

Quan arribàrem a l'hotel pujàrem a les habitacions per a deixar les maletes i després baixàrem als jardins, on també hi ha la piscina. Jugant, jugant, una alumna va patinar i hi va caure. Les rialles i el divertiment començaven. Era la introducció perfecta d'un viatge divertit.

Llavors dinàrem i anàrem a la Toja i El Grave, després, ja tard, tornàrem a l'hotel i sopàrem. Com que hi havia una sala de festes, tots baixàrem i començàrem a ballar fins les tantes i seguidament a dormir, però n'hi havia que no es dormien i només feien bulla.

El dia següent anàrem a Padron i a Santiago de Compostela, com cada dia ens cridaren a les 8 del matí. Una vegada a Padrón

visitàrem la casa-museu de na Rosalía de Castro. Dinàrem i visitàrem el museu i la catedral per dintre.

La catedral és grandiosa i de molts estils arquitectònics. Tornàrem a l'hotel i després de sopar, a ballar fins a les tantes de la matinada. Cada dia arribaven altres grups que també anaven de viatge d'estudis.

El dilluns visitàrem Vigo i La Guardia.

A Vigo n'hi hagué alguns que menjaren ostres. Llavors dinàrem vora un monestir, Santa Maria de Oya, on hi havia cavalls salvatges. Quan arribàrem a La Guardia anàrem a santa Tecla, on visitàrem les restes d'un poblat celta. Després arribàrem a l'hotel, sopàrem i anàrem a ballar com cada vespre.

El dimarts visitàrem una fàbrica de conserves, aquest dia en llaunaven tonyina. A l'horabaixa anàrem a Pontevedra on visitàrem un museu on hi poguérem veure la cabina de commandament del primer destructor espanyol, i que es conserva al museu.

El dimecres atravessàrem la frontera d'Espanya-Portugal, per a visitar Valença do Minho (Portugal), una antiga ciutat que es divideix en dues parts: una antiga enrevoltada de murades i una altra moderna que està fora de la murada. Allà tots hi compràrem els regals.

El grup d'8º d'E.G.B.
d'excursió a Galícia

El dijous ens aixecàrem per a anar al Nord de Galícia, a la Corunya, per visitar: La plaça de Maria Pita i el Museu de la Ciència, on hi ha el planetari. Aquí ens varen explicar tot sobre els horòscops i les estrelles. Havíem d'anar a la torre d'Hércules però llavors per problemes de temps no hi poguérem anar.

El divendres també ens aixecàrem prest per a anar a Finisterre, on vàrem dinar. Allà vérem el far i de tornada "l'horreo" més gran d'Europa. Una vegada fórem a l'hotel els professors ens feren una broma.

Ja ens n'havien fet durant el viatge. Ens digueren que pujàssim a les habitacions a cercar un bolígraf per a fer un control, la qual cosa tots vàrem creure; una altra mentida de les seves.

El dissabte, tornàrem una altra vegada a La Toja i a les dues partírem cap a l'aeroport de Santiago (La Bacolla), i arribàrem a Palma devers les vuit.

Els alumnes de 8º d'E.G.B.

NOTA.- Per a les properes Festes de Sant Pere es prepara una Exposició de fotografies antigues. Tots els que hi vulguin prendre-hi part poden fer arribar les fotografies que tenguin, bé a la redacció d'aquesta Revista o al Bar Ca'l Tio.

FUTBOL: RESURGIR TARDIO

Por sólo seis días no se estableció el record de cinco meses sin que el equipo andritxol consiguiera una victoria, desde el 25 de octubre al 19 de marzo, muchas jornadas tuvieron que sucederse para que la afición volviera a ver un triunfo de sus colores. Creo que el tiempo transcurrido es largo y no creo vuelva a repetirse nunca más, pero ahí queda el dato.

Estaba presente el día de la victoria frente al Artá, mucho antes de que el partido comenzara, y al ver a los jugadores que realizaban el precalentamiento, me dije a mi mismo que aquel equipo que estaba sobre el terreno podía dar mucho de sí, sin querer ^{presumir} de sabelotodo, luego el tiempo me dio la razón. Pero una cosa empieza a notarse y es que casi con el mismo esquema de equipo, él mismo ha dado un gran cambio. Se empató frente al Porto-Cristo en un partido que siempre debió ser victoria y ahora se ha logrado un impensable triunfo en Lluçmajor, con lo que uno piensa a ver si al fin se habrá dado con el don de lo imposible y esto sería que al final se evitase el descenso.

Lo veo difícil y mucho más todavía cuando hoy no se sabe cuantos equipos van a descender.

Creo que superar a Son Sardina y Puerto Pollença no es tarea ardua, pero sí más difícil lo veo el poder ^{dar} alcance al Petra que está a cuatro puntos y sólo a cinco jornadas del final. Aquí ya habría que hacer muchas cabalas con un calendario muy parecido y con casi las mismas posibilidades para cada equipo.

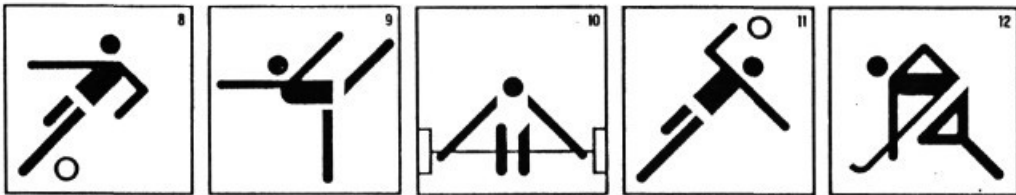
Ahora bien, para mí el descenso está cantado desde hace mucho y soy un ferviente defensor. Con las actuales estructuras y maneras de pensar el C. D. Andratx tiene que empezar de abajo y manteniéndose en la categoría sería una compostura, no una solución. Claro que al aficionado en el momento actual sólo busca la victoria y con la esperanza de que éstas lleguen se daría por satisfecho, pero la estructura que se piensa dar al equipo empieza de más abajo y por ahí se tiene que empezar.

No puedo terminar esta crónica sin hablar del fenómeno que en Sa Plana se ha materializado y es de la mucha afición que acude cada domingo a ver los partidos, en unos momentos en que lo que se ve en el campo no atrae la atención, pero el Andratx es un club vivo y tiene tras sí a una afición joven que

empieza a darse cita dominicalmente en Sa Plana, y con esta tras el equipo, no debe asustarnos ni el porvenir ni el como se afrontará el futuro. La llama

se mantiene y tras momentos difíciles ya vendran tiempos mejores.

JOFRE

CARPINTERIA H. Cervantes

Muebles y Decoración

TISCHLEREI
CARPENTRY
MENUISSERIE

C/. España, 4
Teléfono 67 11 62
PTO. ANDRAITX

ELECTRO NAUTICA

Francisco Molano Iglesias
REPARACION Y MANTENIMIENTO DE YATES
CLUB DE VELA PTO. ANDRAITX
TELS. 67 28 12 - 67 28 01
MALLORCA

Restaurante Miramar

port d'andraix
Mallorca

tel. 67 56 57

SERVICIO OFICIAL

Francisco Cañellas Mascaró
SERVICIO Y VENTAS

Carretera Puerto, 55
Teléfono 67 23 89

SERVICIO RENT A CAR
Puerto de Andraitx

RECORDS D' AHIR

Mestre Onofre Alemany "S'Escultor" modela el bust del Pare Pascual. Abaix el monument quan estava a l'abeurador. Any 1.952

